

Hørings svar

Ny budgetmodel for dagtilbud.

Hermed SPIAs høringssvar i f.t. forslag om ny budgetmodel for dagtilbud.

Det er efter vores mening vigtigt at en ny budgetfordelingsmodel sikrer en bevarelse af et mangfoldigt institutionsudbud i København, både i f.t. størrelse, driftsform, pædagogisk linje mm.

Vi har ikke et entydigt svar på, hvilken af de tre modeller, der bedst understøtter dette, men har nogle punkter, som vi mener, det er vigtigt at tage i betragtning.

Fastholdelse af kompensation for særlige fysiske forhold

En del af institutionerne har nogle særlige fysiske forhold, som f.eks. trapper; adskilt puslerum eller liggehal; enkeltliggende grupperum eller andre fysiske forhold, der betyder at der er behov for ekstra ressourcer.

Vi mener, det er vigtigt at fastholde kompensationen for disse forhold, og ikke som i forslag 3 afskaffe denne pulje. Puljen er særligt vigtig for de ældre – og ofte mindre – institutioner, og en afskaffelse vil ramme disse institutioner hårdt.

Grundbevilling til ledelse

Det er vigtigt at der sikres en grundbevilling til ledelse. Vi vil foretrække en model, hvor der dels er et ens grundbeløb pr. enhed og dels en del, der tildeles på baggrund af børnenormering. Udgangspunktet for fordelingen mellem disse to dele, bør være at der sikres ledelse, også i de små institutioner.

Her vil vi gerne gøre opmærksom på at lederen i mindre institutioner i forvejen ofte deltager i det pædagogiske arbejde, og kan ikke øge dette uden at det går udover varetagelsen af ledelsesopgaven, ligesom de ikke nødvendigvis kan indgå fast i skema, da akutte ledelsesopgaver og f.eks. møder i områdeforvaltningen kan kræve deres tilstedeværelse.

Vi vil desuden gøre opmærksom på, at ledelsesopgaven i en selvejende institution i netværk, hvor lederen har det fulde ansvar, herunder for økonomi, personale mm, adskiller sig væsentligt fra opgaven for en pædagogisk leder i en klynge, hvor en del af dette ansvar ligger hos en klyngeleder.

Grundbevilling til pædagogisk personale

I nogle af modellerne afregnes en større del af pladsprisen som grundbevilling. Dette kan give mere stabilitet i f.t. udsving i antallet af børn henover året, hvilket vi anerkender vil være en forbedring i f.t. den nuværende model. Det betyder imidlertid også, at det beløb, institutionerne får, hvis de tager ekstra børn ind i f.t. den normering, der aftales ved årets start, på ingen måde kan dække udgifter til ekstra pædagogisk personale. Dermed vil muligheden for at opfylde minimumsnormeringen i institutionen blive forringet, hvis institutionen (på forespørgsel fra pladsanvisningen) vælger at tage ekstra børn ind over den aftalte normering.

Det optimale ville være en model, hvor institutionerne tildeles ekstra midler, hvis de optager børn over det normerede børnetal, men hvor ledige pladser ikke har fuldt gennemslag. Særligt i de små og mellemstore institutioner, kan få ledige pladser (f.eks. i forbindelse med at en familie fraflytter kommunen) have store konsekvenser.

Sociale normeringer

I alle 3 modeller lægges der op til at tildele sociale normeringer baseret på ESCS. Dette skulle give færre udsving i tildelingerne fra år til år, idet beregningen foregår ud fra et gennemsnit af børnegruppens socioøkonomiske baggrund. Vi anerkender fuldt ud at den nuværende tildeling giver for store udsving fra år til år, hvilket gør det svært for institutionerne at bruge midlerne til en langsigtet indsats.

Vi kan dog se, at nogle institutioner, der har ligget stabilt højt i tildeling af sociale normeringer i flere år, står til at miste midler med den nye model. Dette kan muligvis skyldes, at der er en stor spredning i børnegruppens socioøkonomiske baggrund, så når gennemsnittet af børnegruppens socioøkonomiske baggrund ender tæt på 0, dækker det over, at der er en gruppe, der scorer (meget) lavt, mens en anden gruppe scorer (meget) højt. Dette korresponderer med at de nævnte institutioner ligger i områder med en meget divers beboersammensætning. Behovet for institutionernes arbejde med de børn og familier, der scorer lavt i socioøkonomisk baggrund, bliver imidlertid ikke mindre af, at der er en gruppe, der scorer højt. Vi anbefaler derfor at man finder en model, der kan tage højde for dette.

Det er desuden uklart, hvorvidt sprog er et kriterium ved udregningen af ESCS. Flere institutioner har børn, der ligger højt i f.t. socioøkonomisk baggrund, men som af forskellige årsager har sproglige udfordringer, herunder har dansk som 2. sprog.

Det kunne desuden være hensigtsmæssigt med en bufferpulje eller lignende, hvor institutioner, der ikke får midler efter ovenstående ordning, men som i en periode har enkelte børn og familier med behov for en særlig indsats pga. deres socioøkonomiske baggrund, kan få midler til dette.

Minimumsnormeringer

Vi vil i den forbindelse opponere mod, at man betragter minimumsnormeringer som maksimumsnormeringer. Minimumsnormeringer er efter vores opfattelse det minimum af pædagogisk personale, der skal være til stede i institutionen for at kunne give alle børn et kvalificeret pædagogisk tilbud, der sikrer deres trivsel og udvikling. Hvis der er børn med særlige behov bør der tildeles normering til disse udover minimumsnormeringen.

Afslutningsvis

Vi vil igen fremhæve vigtigheden af, at budgettildelingsmodellen understøtter et mangfoldigt institutionsudbud i København, herunder ikke mindst at de små og mindre institutioner kan overleve.

En stor del af de små og mindre institutioner har børn, der ikke kan rummes i store institutioner og hvor alternativet ville være en egentlig specialplads. Ofte opfordres forældrene af lederen i en stor institution og/eller den pædagogiske konsulent til at søge en mindre institution, hvor barnet bedre kan trives.

En bevarelse af de små institutioner er derfor ikke blot vigtig af hensyn til mangfoldigheden og til disse børns trivsel, men også af hensyn til kommunens økonomi.